

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1

Utgitt 11 januar

1939

1938

Reglement utferdiget av Handelsdepartementet med hjemmel av kongelig resolusjon av 16 juni 1933.

Kap. XIII. Portofrihet. Frankering av statens og kommunenes post.

§ 1. Postverkets egne tjenestesaker er portofrie. Se postlovens § 2, 1 ledd.

Postsendinger fra Norges bank eller dens avdelinger og fra privatbanker, adressert til Poststyret eller til postmestre, anses som postverkets tjenstesaker når de angår postverkets pengeomsetning gjennom vedkommende bank.

Det samme gjelder sykepenges og kvittering for innbetalt premie fra trygdekasser til postverket, og likeså innmeldingskort for medlemmer når kortene sendes tilbake fra trygdekassene til postverket.

Posttjenestemenn kan ikke sende som postsak skrivelser om saker som vedkommer deres egen velferd, f. eks. søknad om stilling eller tjenestefrihet i privat øiemed. Kvittering for lønn kan sendes som postsak.

§ 2. Postverkets egne tjenestesaker påtegnes «Postsak». Attestasjon kreves ikke, dersom postverkets tjenstekonvolutter er benyttet eller poststedet har satt sitt stempel på sendingens merkelapp. Andre sendinger som er påtegnet «Postsak» uten attestasjon, behandles som portofrie under befordringen, dersom de er adressert til Poststyret, et postkontor, et poståpneri eller en postekspedisjon.

Finner adressepoststedet at en sending som er påtegnet «Postsak» er portopliktig, sendes saken til utgangsstedet, i tilfelle gjennom de overordnede kontorer. Avsenderen gjøres oppmerksom på at innholdet ikke kunde sendes som postsak. Han må betale straffeporto. For denne settes frimerker på omslaget. Frimerkene kasseres. Er det grunn til å anta at forholdet ikke beror på en undskyldelig misforståelse, innhentes skriftlig erklæring fra avsenderen, og saken sendes Poststyret som efter omstendighetene kan sende den videre til påtalemyndigheten.

14 desbr.

§ 3. For statens og kommunenes post gjelder de almindelige forskrifter om taksering, vekt og dimensjoner m. v. Frankeringen foretas enten med almindelige frankeringsmidler eller med tjenestemerker.

Innenriks kan tjenestemerker brukes:

1. For statens post, dog ikke for post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.

2. For kommunenes almindelige brevpost (brev, brevkort og korsbåndsendinger), dog ikke for:

a) Post fra innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art og institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.

b) Lokalpost i by.

c) Heller ikke på lokalpostsending i landdistrikt, med mindre sendingen

enten innlegges på poststeder for å hentes av adressat som ikke bor innen det lokale ombæringsdistrikt,

eller innleveres i landpostbudrute,

eller er bestemt til å utleveres i landpostbudrute.

På sending som innleveres ved landpostbud eller skal bringes ut ved landpostbud, kan tjenestemerker bare brukes når den ikke veier over 125 gram.

Istedenfor tjenestemerker kan brukes frankeringsmaskin med tjenestemerke-avtrykk.

Innkalling til mobilisering, innlagt i konvolutt påtrykt «Militær sak, haster», kan sendes i posten uten tjenestemerke og uten attestasjon, når militær befalingsmann eller avdeling står som avsender på konvoluttens bakside.

§ 4. Almindelige frimerker eller almindelige frankeringsavtrykk må brukes:

I. Av følgende statsforetagender:

Norsk lysingsblad.

Statens filmkontroll.

Rikshospitalets apotek.

Statens kjøleanlegg i Ålesund.

Kongsberg sølvverk.

Telegraf- og telefonverket.

Statens og Oplysningsvesenets fonds skoger.

Statens sagbruk.

Vaksdal mølle.

Norges brandkasse.

Statsbanene og Statsbanenes regnskapsrevisjon.

Statens eiendommer i Narvik.

Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

Myntinnretningen.

Kongsberg våbenfabrikk.

Raufoss ammunisjonsfabrikker.

Småbruk- (Arbeiderbruk) og boligbanken.

Fiskeribanken.

Hypotekbanken.

Kommunalbanken.

Statens kornforretning.

Marinens hovedverft.

Rikstrygdeverket, derunder tilsynsmenn og ankenævnder.

Fabrikkkontrollen.

Kjelkontrollen.

Arbeidsrådet.

Ildsfarlighetsinspektoratet.

Bank- og sparebankinspeksjonen.

Justervesenet.

Sjødedyktighetskontrollen.

Mønstringsvesenet.

Styret for Det industrielle rettsvern.

Bergvesenet.

Vrakervesenet.

Statens trankontroll.

Norsk rikskringkasting.

II. Av følgende kommunale foretagender:

Industrielle bedrifter, kraftanlegg, gassverk, elektrisitetsverk, møller.

Jernbaner, elektriske baner, sporveier og automobilselskaper.

Dampskib.

Telefonanlegg.

Fiskevær.

Handel.

Vannverk.

Renholdsverk.

Skogbruk.

Kinematografer.

Byforbundet.

Herredsforbundet.

Havnekasser i byene.

III. Av institusjoner hvis utgifter bare delvis utredes ved tilskudd fra stat eller kommune.

Likeledes fond som er selvstendige institusjoner, f. eks.

14 desbr. Fængselsvesenets fonds, og innretninger som tjener offentlige formål uten å tilhøre stat eller kommune, f. eks. trygdekasser etter lov om syketrygd av 6 juni 1930, Det frivillige skyttervesen, Verneforeningenes landsforbund m. v.

IV. I alle tilfelle for følgende kommunale sendinger:

- a) Verdibrev, rekommanderte sendinger, pakker og postanvisninger og dessuten til å avgjøre avgifter for særlige postale ydelser som postopkrav, postinkassasjon, ilbud m. v.
- b) Almindelige lokalpostsendinger som det ikke kan brukes tjenestemerker til efter bestemmelsene i § 3.

V. Til alle slags postsendinger til utlandet.

§ 5. Institusjoner som fører stats- eller kommunal korrespondanse, kan avtale med postkontoret at dette overtar frankeringen for offentlige og kommunale postsaker som skal frankeres med almindelige frimerker, når portobeløpet antas å utgjøre minst 400 kroner årlig. Portoen noteres så ved postkontoret til senere oppgjør. For ordningen betales en årlig avgift. Den er 4 pct. av portobeløpets første 30 000 kroner, 2 pct. av de neste 30 000 kroner og 1 pct. av det overskytende.

Portooppgjør foretas hver måned på bl. 274 d. Gjenpart av oppgjøret med kontohaverens godkjennelse av regningsbeløpet skal legges ved månedsregnskapet. Avsenderens navn må stå på postsakenes adresseseide.

Ordningen kan også innføres ved poståpnerier, når den offentlige eller kommunale korrespondanse er så stor at det antas særlig ønskelig og postmesteren finner at det forsvarlig kan skje. Postmesteren gir nærmere forskrifter om ordningen både for postkontoret og poståpneriene.

Til gjensidig kontroll av den krediterte porto brukes kontrabøker som ved oppgjørene skal sammenholdes med poststedets noteringer.

Avgiften tilfaller postverket både ved postkontorer og poståpnerier.

§ 6. Ved postkontorer kan også private få adgang til portonotering efter avtale med postkontoret mot samme avgift som i § 5 nevnt, dog minst 25 kroner årlig. Oppgjør og kontroll skjer som i § 5 bestemt for statens og kommunenes portonotering. Avsenderens navn må stå på postsakenes adresseseide. For portobeløpet må stilles sikkerhet efter postmesterens bestemmelse. Avgiften tilfaller helt postverket.

Ved poståpnerier kan private — med vedkommende poståpners og postmesters samtykke — få adgang til portonotering på samme vilkår som ved postkontorer. Oppgjør skal foretas 1 gang hver måned. For portobeløpet stilles sikkerhet efter

vedkommende postmesters bestemmelse. Poståpneren har ansvaret for at den utestående porto betales. Avgiften tilfaller ham.

§ 7. Tjenestemerkene må alltid være påsatt postsakene ved innleveringen. På adressesiden må som avsender stå angitt bruksberettiget institusjon eller myndighet eller en person med tilføyelse av bruksberettiget stilling.

Andre postsendinger med tjenestemerker på settes i porto som ubetalte eller utilstrekkelig betalte private sendinger. Om svarsendinger se dog § 10, 7 ledd, og om visse utilstrekkelig frankerte tjenestemerkesendinger § 18.

Er der brukt tjenestemerke på postsending som ikke er avsendt av eller adressert til bruksberettiget institusjon eller person, går poststedene for øvrig frem som når der er benyttet tidligere brukt frimerke. Avsenderen må dog også gi erklæring om hvorledes han har fått tjenestemerket.

Tjenestemerker leveres ut ved poststedene uten betaling (jfr. dog neste ledd) mot skriftlig egenhändig rekvisisjon fra en som har rett til å rekvirere slike merker (se § 9). Rekvisisjon er nødvendig også når frankeringsmaskin brukes.

Om maksimumssummer for tjenestemerker som kan utleveres uten betaling til kommuner, gjelder de forskrifter som Handelsdepartementet til enhver tid fastsetter. I tillegg til den frie kvote kan kommuner få kjøpt tjenestemerker mot kontant betaling etter rekvisisjon av den rekvisisjonsberettigede. Skulde det vise sig at en kommune uten betaling har overskredet den frie kvote og ikke betaler overskridelsen, må kommunen i det følgende år tåle tilsvarende avkortning.

Til rekvisisjon og kvittering brukes blankett (bl. 140 for tjenestemerker som leveres uten betaling, og bl. 140 b for tjenestemerker som kjøpes av kommuner). Disse blanketter er heftet i blokk. De utleveres ved postkontorer og poståpnerier uten betaling, men bare mot kvittering og bare til dem som har rett til å rekvirere tjenestemerker (se § 9).

Ved utlevering av kvitteringsblokker og tjenestemerker gjelder samme legitimasjonsregler som ved utlevering av verdipost.

De rekvisisjonsberettigede er ansvarlige for de mottatte blanketter og for at de ikke kommer i uvedkommendes hender.

Tjenestemerker må av de korresponderende så vidt mulig rekvireres i tilstrekkelig antall for et kvartal ad gangen og så vidt mulig bare i hele ark.

Rekvisisjon må skje særskilt for stat og særskilt for kommune.

Kvitteringer som der er rettet eller radert i, godtas ikke

14 desbr. av poststedene. Kvitteringen må være utfylt etter de anvisninger blanketten gir.

Private kan få kjøpt tjenestemerker og tjenestebrevkort i filatelistisk øiemed hos Postverkets frimerkesalg til samlere, Oslo. Ved skriftlige bestillinger må det følge med returporto til å sende merkene rekommandert.

§ 8. Almindelige frimerker leveres av poststedene bare mot kontant betaling.

§ 9. Poststyret bestemmer hvem som har rett til å rekvirere tjenestemerker til statens post. En fortegnelse over dem som har fått sådan rett, er inntatt i bilag M¹ til Postreglementet. For hver kommune har bare en person rekvisisjonsrett. For herred og for bykommune er det ordføreren eller en person som ordføreren har opnevnt i sitt sted. For fylkeskommune er det fylkesmannen eller en person som fylkesmannen har opnevnt i sitt sted. Stedfortrederens navn og stilling må i tilfelle innberettes til postkontoret. Er et herred eller en fylkeskommune delt mellom flere postdistrikter, må innberetning sendes til alle vedkommende postkontorer. Den rekvisisjonsberettigede for kommune er ansvarlig for at der ikke til kommunen uten betaling rekvireres tjenestemerker til større samlet beløp enn der er fastsatt for året. Jfr. § 7.

Dersom en som har rett til å rekvirere tjenestemerker skal fordele disse til bruksberettigede, kan han ordne dette ved å utferdige kvitteringsblankettene lydende på vedkommendes navn og stilling. Denne kan så mot kvittering på blanketten få tjenestemerkene utlevert.

§ 10. Poststyret bestemmer hvem som skal ha rett til å bruke tjenestemerker til statens post. Retten skal innskrenkes til så få som det forsvarlig kan skje.

Rett til å bruke tjenestemerker til kommunenes og fylkeskommunenes post har følgende:

1. Ordførere og by- eller herredssekretærer.
2. Borgermestre (rådmenn).
3. Kommunekasserere.
4. Skolestyreformenn.
5. Fattigstyreformenn.
6. Forretningsførere i ligningsvesenet og ligningsnevnders formenn.
7. Kommunerevisorer.
8. Fylkesmenn.
9. Fylkesskolestyreformenn.
10. Fylkeskasserere.

11. Fylkeskommunerevisorer.

12. Formenn i administrasjonsstyrer for kommuner under administrasjon.

Den som har rekvisisjonsrett for kommune eller fylkeskommune bestemmer hvorvidt og i hvilken utstrekning de ovenfor nevnte kan utøve sin rett til å bruke tjenestemerker til kommunal post ved andre tjenestemenn innen vedkommende tjenestegren. Adgang til dette må bare gis i strengt påkrevde tilfelle og antallet begrenses så meget som mulig.

For statens post gir hvert departement de forskrifter som departementet anser påkrevd om tjenestemerkers fordeling, kontroll med forbruket m. v. For kommunenes og fylkeskommunenes vedkommende gir den rekvisisjonsberettigede tilsvarende forskrifter.

Kommunale og fylkeskommunale tjenestemenn som ikke hører under noen av de tjenestegrener som er nevnt i denne paragrafs 2net ledd, har ikke selvstendig rett til å bruke tjenestemerker. Men den rekvisisjonsberettigede kan gi dem fullmakt til på sine vegne å bruke tjenestemerker om kommunale anliggender i den utstrekning som reglementet gir adgang til det. Fullmakt må bare gis i strengt nødvendige tilfelle.

Den som har rekvisisjonsrett for kommune eller fylkeskommune, må innberette til vedkommende poststeder hvem de har gitt fullmakt til å bruke tjenestemerker efter bestemmelsene i denne paragraf.

Den som har rett til å bruke tjenestemerker, kan til svarbrev sende med til personer som ikke har sådan rett, adressert konvolutt med påklebet tjenestemerke eller adressert tjenestebrevkort, når svaret må forutsettes å bli således at det kan sendes med tjenestemerke. Adressat på svarkonvolutten eller svarkortet må være vedkommende bruksberettigede institusjon eller myndighet eller vedkommende person med tilføielse av bruksberettiget stilling. Jfr. § 7.

Skjemaene til løvbefalte fødselsmeldinger fra jordmor til ordfører i helseråd kan av fylkeskontorene påklebes tjenestemerker før de sendes jordmødrene.

§ 11. Tjenestemerker utferdiges av Poststyret.

Makulerte tjenestemerker og tjenestebrevkort kan fås ombyttet ved poststedene med tjenestemerker og tjenestebrevkort uten innvekslingsavgift. De sendes Frimerketellingskomisjonen, Poststyret, sammen med makulerte frimerker m. v., dog med særskilt angivelse av beløpet.

Tjenestemerker og tjenestebrevkort har samme verdi som almindelige frimerker og må opbevares med samme forsiktighet som disse.

- 14 desbr. § 12. De som har rett til å bruke tjenestemerker, er ansvarlige for at de bare brukes til de slag postsaker som tjenestemerker kan brukes til.

De må selv nøie følge reglene om bruken av dem og overfor sine underordnede føre skarpt tilsyn med merkenes lovlige bruk. Enhver embeds- og tjenestemann som opdager misbruk, plikter å melde det til vedkommendes nærmeste overordnede som innberetter saken til det overordnede departement.

Den som uberettiget bruker tjenestemerker til postsendinger som ikke kan frigjøres med tjenestemerker, eller som medvirker til det, straffes med bøter, hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse. Se postlovens § 27, 6.

§ 13. Ubetalte eller utilstrekkelig betalte postsaker kan ikke frigjøres ved tjenestemerker.

- 29 desbr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder har Justisdepartementet stadfestet Risør bystyres vedtak i møte 5 desember 1938 om et tillegg til politivedtekten for byen således at § 24, annet ledd nu skal lyde så:

«Gjødsele må kjøres i kasse med tett lokk og bare mellom kl. 23 og kl. 7. Foreløpig kan gjødselekjøring foretas i vintermånedene november—februar mellom kl. 22 og kl. 7. Bestemmelsene i dette ledd gjelder ikke heste- og kugjødsele.»

- 29 desbr. **Skrivelse fra Justisdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 2 av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk har Justisdepartementet stadfestet Risør bystyres vedtak i møte 15 desember 1937 om forandring av § 4 i vedtekt angående salg av tobakk til barn m. v., således at denne paragraf skal lyde så:

«Overtredelse av denne vedtekt straffes efter straffelovens § 339, 2.»

- 29 desbr. **Skriv frå Socialdepartementet.**

Etter fullmakt gjeve ved kongeleg resolusjon frå 25 april 1924 stadfester departementet hermed i samhøve med lov nr. 5 frå 25 juli 1913 med nokre redaksjonelle brige vedtaket at Hornindal heradstyre, Sogn og Fjordane fylke, i møte 4 juni 1938 om ny vedtekt om stengjingstid for utsalsstader.

Vedtekta gjeld inntil vidare å rekne frå og med 2 januar 1939. Den eldre vedtekta fell burt frå same dagen. 29 desbr.

Vedtekta lyder so:

§ 1.

A. På kvardagar skal alle utsalsstader for varor vera stengde frå kl. 19 til kl. 8.

Jol-, påske- og pinseaftan vert utsalsstadene å stengja kl. 18.

B. På sun- og helgedagar skal utsalsstadene vera stengde. Utsalsstader som berre sel brødvaror, kan likevel haldast opne frå kl. 13 til kl. 16 på desse dagar.

§ 2. Fyresegnene i § 1 gjeld ikkje i tida frå og med 15 til og med 23 desember, jfr. likevel vedkomande sundagar den ålmenne helgedagslovgevinga.

§ 3. I stengjetida må kunder ikkje sleppast inn. Likevel kan kundar og ordrer om varesending verta greidd når desse er komne inn fyre stengjetid.

§ 4. Brot på denne vedtekta vert straffa etter lova, jfr. straffelova § 339, 2.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Aker herredstyre, Akershus fylke, i møte 15 desember 1938 vedtatte regulering av en del av gnr. 46, bnr. 3, Marienlyst. 1939 3 janr.

Samtidig stadfestes, med et par mindre endringer, som gjeldende inntil videre de av herredstyret i samme møte vedtatte vedtekter for området.

Vedtektene lyder så:

1. Alle bygninger skal være av mur eller jernbetong. Samtlige blokker skal kun være for vanlig boligbebyggelse.

2. De sorte tall på blokkene på planen angir etasjer og de røde tall angir parsellene. Over øverste etasje tillates ingen oppbygg. Alle tak skal være flate (svakt hellende).

3. Der skal anlegges tørkeanlegg i forbindelse med vaske-riet, idet tørkestativer i terrenghøide ikke tillates.

4. Der må oppsettes fellesantenneanlegg for hver bygningsblokk.

5. Der skal enten opsettes godkjente søppelforbrenningsanlegg eller søppelnedkast, idet utvendige søppelkasser ikke tillates.

6. a. Garasjer tillates kun anordnet på de på bebyggelsesplanen angitte steder.

b. For øvrig må der i hver bygningsblokk innredes garasjer i underetasje ved de på planen angitte steder, merket G.

3 janr. Unntagelse fra disse bestemmelser kan tillates av Aker bygningsvesen.

7. Samtlige bygninger skal gis ensartet material- og farvebehandling som skal godkjennes av Aker bygningsvesen.

8. Der må til bygningsvesenet innsendes særskilt takplan (med nødvendige oppriss) med angivelse av piper, ventilasjonskanaler, antenner og for øvrig alle anlegg som vil skjære takflatene.

9. Der tillates ikke oppsatt gjerde av noen art. Grønnsværet mot veiene avsluttes med en bordursten.

10. Planerings- og beplantningsplan for anlegget, minst i M. 1 : 200 skal foreligge samtidig med bygningstegningene og godkjennes av herredsgartneren. Utformningen må i hovedtrekkene følge den for området spesielt utarbeidede hovedplan.

11. Ingen tomt må beplantes med trær eller busker som virker sjenerende for naboer. Opstår der tvist herom mellom to eller flere naboer, avgjøres tvisten av herredsgartneren i Aker med bindende virkning for samtlige av tvisten berørte naboer.

12. Selger av tomt er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

13. Der må i samtlige blokker kun innredes gjennomgående leiligheter. Det forutsettes at der i samtlige gavler anbringes vinduer til leiligheten.

14. Unntagelser fra disse vedtekter punkt 1, 2, 3, 4, 5, 6, 9 og 13 kan, hvor særlige grunner taler herfor, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker opptrukne ramme.

For øvrig gjelder bestemmelsene i bygningsloven og de almindelige bygningsvedtekter for Aker.

4 janr. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 vedtak av Berg herredsstyre, Østfold fylke, i møte 12 desember 1938 om ny vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Vedtekten gjelder inntil videre fra og med 6 februar 1939, fra hvilken dag den eldre vedtekts bestemmelser opphører å gjelde.

Vedtekten lyder så:

§ 1.

A. Utsalgssteder for varer skal med de nedenfor nevnte unntak holdes lukket de 4 første hverdager i uken fra kl. 18 til kl. 8, fredager fra kl. 19 og lørdager og dagen før helligdager fra kl. 17.

I tiden fra og med 21 juni til og med 20 august holdes 4 janr.
lukket de 4 første hverdager i uken fra kl. 17 til kl. 8,
fredager fra kl. 18 og lørdager fra kl. 17.

For Sponvika bygningskommunes vedkommende dog i
nevnte tidsrum de første 4 hverdager i uken fra kl. 18
til kl. 8, fredager fra kl. 19 og lørdager fra kl. 17. På
hverdager i tiden fra og med 15 til og med 23 desember
kan det holdes åpent til kl. 20.

Siste hverdag før 1 mai og 17 mai kan det holdes åpent
til kl. 19. 1 mai og 17 mai holdes helt lukket.

Påskeaften, pinseaften, St. Hansaften, julaften og nytt-
årsaften lukkes kl. 16.

B. På søn- og helligdager holdes helt lukket.

§ 2. Utsalgssteder som kun forhandler fisk (ikke til-
beredt fiskemat) er unntatt fra bestemmelsene i § 1 første,
annet, tredje og fjerde ledd. For øvrig kommer bestemmelsene
i denne paragraf til anvendelse på disse utsalgssteder.

§ 3.

A. Utsalgssteder hvor det bare selges tobakk og tobakks-
artikler, frukt, sjokolade, baker- og konditorvarer,
mineralvann og iskrem, skal på hverdager med de nede-
nevnte unntak holdes lukket fra kl. 20 til kl. 8. 1 mai
og 17 mai kan der holdes åpent til kl. 21. Påske-, pinse-,
jul- og nyttårsaften lukkes kl. 16.

B. På søn- og helligdager kan de under A. nevnte utsalgs-
steder holdes åpne fra kl. 17 til kl. 20. I månedene juni,
juli og august kan det på søn- og helligdager holdes
åpent fra kl. 14 til kl. 20.

1 mai og 17 mai kan, når disse faller på søn- eller
helligdag, holdes åpent fra kl. 8 til kl. 10 og fra kl. 13
til kl. 21.

Faller jul- og nyttårsaften på en søndag holdes helt
lukket.

§ 4. For utsalgssteder som kun selger melk og melke-
produkter gjelder lukningsbestemmelsene i § 1, dog således
at det på lørdager kan holdes åpent til kl. 18. På søn- og
helligdager er det adgang til å holde åpent fra kl. 8 til kl. 10.

§ 5. Bensinstasjoner og utsalgssteder som kun forhand-
ler aviser, tidsskrifter, reiselektyre, skrivesaker, prospektkort
og karter er unntatt fra bestemmelsene i denne vedtekt.

§ 6. Utsalgssteder hvor det selges varer for hvilke det
er fastsatt forskjelige lukningstider må rette sig efter luk-
ningstiden for de varer som rammes av den strengeste luk-
ningsbestemmelse.

4 janr. § 7. I lukningstiden må kunder ikke slippes inn. Det er dog tillatt etter lukningstiden å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 8. Overtredelse av vedtekten straffes etter loven, jfr. straffelovens § 339, 2.

4 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 11 desember 1924, jfr. § 67 i lov om brannvesenet av 15 august 1908 stadfester departementet som gjeldende inntil videre tilleggsbestemmelse som punkt 4 til lovens § 50, vedtatt av Oslo bystyre i møte 8 desember 1938.

Tilleggsbestemmelsen lyder så:

4. Lett antenkelige stoffer som bomull, papir etc. må ikke benyttes til utsmykning av rom med mindre de er impregnert mot antennelse på en av brannsjefen godkjent måte.

4 janr. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Drøbak bystyre i møte 12 desember 1930 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57.

Vedtekten lyder så:

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan dog tinglyses, dersom der forevises attest fra vedkommende oppmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for oppmålingen er betalt.

6 janr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 7 nr. 2 i lov om voldgiftsavgjørelse av transportkonflikten i Nord-Norge m. v. av 16 februar 1938 og i samsvar med tilråding frå Riksmeklingsmannen av 23 desember 1938 blir det fastsatt at arbeidstvistene mellom de bedriftene som er nevnt nedafor på den ene sida og Arbeidernes Faglige Landsorganisasjon, Norsk Transportarbeiderforbund og vedkommende avdeling av forbundet på den andre sida blir avgjort ved voldgift.

Bedriftene er:

Terje Heggund Andreassen, Andenes.
Sigurd Rydning, Andenes.
Magda Normann, Andenes.
Th. Benjaminsen (A/S Dampskipsekspedisjonen), Risøyhamn.
Harstad Trelastforretning, Fritz Hansen, Harstad.
Bjørhovdes Trelastforretning, Harstad.

C. Bjørnevold (Statens Mellager), Sandnessjøen.
Sivert H. Hustad (Dampskipsekspedisjonen), Hasvik.
L. Brodtkorb & Co., Vadsø.
S. Bang, Henningsvær.
Ingvald Ramberg, (Lofoten), Henningsvær.
Karl Aas & Sønner (Dampskipsekspedisjonen), Kabelvåg.
O. Sværholt (Dampskipsekspedisjonen), Kabelvåg.
Brønnøysund Kullforretning, Brønnøysund.

6 janr.

Kongelig resolusjon.

6 janr.

I. I henhold til § 1 i midlertidig lov av 18 juni 1938 om omsetning av råfisk skal det være forbudt å tilvirke, omsette og/eller utføre nedenfor nevnte sorter fisk, når fisken (råfisken) ikke er kjøpt gjennom fiskerorganisasjonen Norges Råfiskelag, hvis vedtekter er godkjent av Handelsdepartementet:

1. torsk eller produkter av torsk, som er fisket på kyststrekningen fra og med Finnmark fylke til og med Sogn og Fjordane fylke,
2. torsk som er fisket ved Island, Grønland, Svalbard eller Bjørnøya og som er hjemført i saltet tilstand, og
3. hyse som er fisket på kyststrekningen fra og med Finnmark fylke til og med Nordland fylke og som selges eller sendes i iset tilstand, som filet eller til hermetikk.

Forbudet gjelder også torsk som er selvtilvirket av fiskere eller av produksjonslag av fiskere.

Trålfanget fisk omfattes ikke av disse bestemmelser.

Norges Råfisklag kan dispensere fra forbudet.

II. Handelsdepartementet bemyndiges til:

- a. Å fastsette de bestemmelser som kreves for å kontrollere gjennomførelsen og overholdelsen av disse bestemmelser, herunder til å fastsette bestemmelser om revisjon av Råfisklagets regnskaper og å ansette offentlige kontrollører ved laget.
- b. Å oppnevne en appellinstans til behandling av klager over lagets virksomhet fra andre enn fiskerne, samt til å utferdige nærmere bestemmelser om appellinstansens sammensetning og virksomhet.

III. Disse bestemmelser blir gjeldende fra 1 februar 1939 og inntil 31 desember 1939.

Kongelig resolusjon.

6 janr.

Punkt 5 i de ved kongelig resolusjon av 12 august 1937 (jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1937) fastsatte bestemmelser om merkning av faststående fiskeredskaper som helt eller delvis er satt utafør norsk sjøområde, gis følgende ordlyd:

6 janr. «Når det på grunn av bunnens beskaffenhet og/eller strømmens styrke ikke er mulig å nytte 2 endebøyer, må redskapenes lengde fra bøyen ikke overstige 1 nautisk mil. Når redskapet står i øst-retning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med 2 sorte flagg, minst 50 cm i firkant og om natten med 2 hvite lys. Står redskapet i vest-retning av merkebøyen, skal denne om dagen være forsynt med ett sort flagg, minst 50 cm i firkant og om natten med ett hvitt lys.»

Denne bestemmelse trer i kraft 1 februar 1939.

6 janr. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i § 77, 2 ledd i lov nr. 1 av 4 februar 1938 gjøres slikt vedtak:

For bevilling som statsautorisert revisor fastsettes inntil videre et gebyr på kr. 100, som betales én gang for alle til statskassen.

6 janr. **Kongelig resolusjon.**

I. § 18, 2 og 3 ledd, § 20, 1 og § 22, 1 ledd i forskrifter for inngivelse av krav på varemerker m. v., fastsatt ved kongelig resolusjon av 31 desember 1910, avsnitt II, med senere tilleggsbestemmelser endres til å lyde:

§ 18, 2 ledd: Overensstemmende med den av Norge tiltrådte konvensjon av 20 mars 1883 («Pariserkonvensjonen») angående en union til internasjonal beskyttelse for den industrielle eiendomsrett, således som denne konvensjon lyder etter tilleggsakter av 2 juni 1911, 6 november 1925 og 2 juni 1934, dens art. 4, jfr. dens art. 18, samt i henhold til varemerkelovens § 30, blir dette vern også dem til del, som utenfor riket driver sådan virksomhet, som i varemerkelovens § 1 nevnt, for så vidt de står i sådant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konvensjonens art. 3 bestemt.

§ 18, 3 ledd: Dessuten er varemerkebeskyttelse etter norsk lov, mot gjensidighet, utstrakt til næringsdrivende i de utenfor konvensjonen stående stater: Sovjet-Samveldet (overenskomst av 24 februar 1928) og Island (kongelig anordning av 17 juni 1910).

§ 20, 1 ledd: I henhold til ovennevnte konvensjon (jfr. varemerkelovens § 30, 2 b) gjelder enn videre at når noen, som står i sådant forhold en av de til unionen hørende stater, som i konvensjonens art. 3 bestemt, har anmeldt på foreskrevet måte i disse stater et merke til registrering og innen 6 måneder etter sitt først inngitte krav i noen av statene inngir krav her i riket (jfr. dog konvensjonens art. 18, tilleggsart. 2 juni 1934), skal ikke mellomkommende omstendig-

heter hindre virkningen av det inngitte krav om merkets registrering her i riket. Som følge herav har hans krav også prioritet foran andres krav om merkets registrering, som måtte være blitt inngitt til styret, etter at merket var anmeldt i vedkommende fremmede stat og innen et tidsrum av 6 måneder å regne fra denne anmeldelse. 6 janr.

§ 2, 1 ledd: Den ovenfor i § 20 omhandlede frist, 6 måneder, regnes å begynne den dag, da krav om varemerkets registrering inngas i hjemlandet, og utløper ved den reglementsmessige kontortids ophør (kl. 14) på den dag, som ved sitt tall i måneden svarer til anmeldelsesdagens datum. Finnes ikke tilsvarende tall i vedkommende måned, regnes månedens siste dag som fristens utløpstermin. Faller siste fristdag på en dag, da kontoret reglementsmessig er lukket, forlenges den til førstkommende dag, da kontoret er åpent.

II. § 18, 1 og 2 ledd, og § 20, 1 ledd i forskrifter for inngivelse av krav på mønstervern m. v., fastsatt ved kongelig resolusjon av 31 desember 1910, avsnitt III, med senere tilleggsbestemmelser endres til å lyde:

§ 18, 1 ledd: Overensstemmende med den av Norge tiltrådte konvensjon av 20 mars 1883 («Pariserkonvensjonen») angående en union til internasjonal beskyttelse for den industrielle eiendomsrett, således som denne konvensjon lyder etter tilleggsakter av 2 juni 1911, 6 november 1925 og 2 juni 1934, dens art. 4, jfr. dens art. 18, samt i henhold til mønsterlovens § 32, jfr. § 11, punkt 2, gjelder følgende bestemmelser:

§ 18, 2 ledd: Når noen, som står i sådant forhold til en av de til unionen hørende stater, som i konvensjonens artikkel 3 bestemt, har inngitt på foreskrevet måte i disse stater krav om mønstervern og innen 6 måneder etter sitt først inngitte krav i noen av statene inngir krav om mønstervern her i riket (jfr. dog konvensjonens art. 18, tilleggsart. 2 juni 1934), skal dette krav ikke kunne avvises i henhold til mønsterlovens § 2 på grunn av omstendigheter, som er inntrådd innen nevnte frist. Som følge herav har hans krav også prioritet foran andres krav om vern for det samme mønster, som måtte være blitt inngitt til styret, etter at hans mønster er anmeldt til beskyttelse i vedkommende fremmede stat og innen et tidsrum av 6 måneder å regne fra denne anmeldelse.

§ 20, 1 ledd: Den ovenfor i § 18 omhandlede frist, 6 måneder, regnes å begynne den dag, da mønstret anmeldtes i hjemlandet, og utløper ved den reglementsmessige kontortids ophør (kl. 14) på den dag, som ved sitt tall i måneden svarer til anmeldelsesdagens datum. Finnes ikke tilsvarende tall i vedkommende måned, regnes månedens siste dag som fristens

6 janr. utløpstermin. Faller siste fristdag på en dag, da kontoret reglementsmessig er lukket, forlenges den inntil førstkomende dag, da kontoret er åpent.

III. Endringene trer i kraft straks.

6 janr. **Kongelig resolusjon.**

I. Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. At adgangen til å innføre her til landet tjæret og utjæret tauverk (løpenr. 453 og 454 i tolltariffen for 1938/39) skal være avhengig av at det ved innførselen forelegges for tollvesenet skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet om at dette samtykker i innførselen.
2. At det for utferdigelse av sådan erklæring som nevnt under punkt 1 skal erlegges et gebyr av kr. 0,50 pr. 100 kg (minstegebyr kr. 2) å oppkreve av tollvesenet ved innførselen.
3. At Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføyninger som er nødvendige til gjennomførelse av den under punkt 1 nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer.

6 janr. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Handelsdepartementet har besluttet at bestemmelsen i kongelig resolusjon av i dag om regulering av innførselen av tauverk skal tre i kraft fra og med mandag 9 ds.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.